

عنوان مقاله:

فعل های میانه و بررسی آنها در اوستای جدید. بخش نخست

محل انتشار:

پژوهش های زبانی، دوره 3، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

آزیده مقدم - استادیار گروه فرهنگ و زبان های باستانی دانشگاه تهران

نرگس نعمت الهی - دانشجوی دکتری مطالعات ایرانشناسی دانشگاه امریکایی هند

خلاصه مقاله:

فعل در زبان های ایرانی باستان بر مبنای زمان، نمود، شخص، شمار و دو جهت اکتیو و میانه بررسی می شود. بنابر دیدگاه رایج، جهت میانه وسیله تبدیل ریشه های گذرا به ناگذر است. این دیدگاه با مشاهده ریشه هایی فعلی شکل گرفته است که در جهت اکتیو، گذرا و در جهت میانه ناگذر هستند، در حالی که بررسی دقیق تر متون بازمانده از زبان های باستانی ایران، ویژگی های دیگری را آشکار می کند که اعتبار نظریه فوق را به چالش می کشد. این مقاله به تحلیل ساختار افعال میانه می پردازد و مقدمه ای است برای بررسی و بازنگری در طبقه بندی فعل های میانه در زبان اوستایی که در مقاله دیگری مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

بافت، گذرا، ناگذر، اکتیو، میانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1216023>

